

A megtestesülés

Kezdő ima: 98/111. zsoltár.

Hogy vagy kör.

Ézs: 63,19: Bárcsak szétszakítanád az eget, és leszálnál. --> Isten szeretete szétszakította az eget, és leszállt. Jézus eljött a mélységbe a magasságból.

Jn 1,1-5 Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és az Ige Isten volt. Ő kezdetben Istennél volt. Minden általa lett, és nélküle semmi sem lett, ami létrejött. Benne élet volt, és az élet volt az emberek világossága. A világosság a sötétségben fénylik, de a sötétség nem fogadta be. ... 14 Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal.

Érezzük meg a misztikumot ebből a szövegből. **Szimbolikus szöveg → amely viszont átvált nagyonis konkrét tanúságtétellé.** („köztünk lakott és láttuk az ő dicsőségét” – nota bene **mikor/tól látták?** *Jézus Tábor hegyi színeváltozása alkalmával, amelyről Péter apostol – Jakabbal és Jánossal együtt a három tanú egyike – így ír: „2Pét 1,16-18 Mert nem kitalált meséket követve ismertettük meg veletek a mi Urunk Jézus Krisztus hatalmát és megjelenését, hanem úgy, hogy szemtanúi voltunk isteni fenségének. Mert amikor az Atya Istentől tisztességet és dicsőséget nyert, és ilyen szózatot intézett hozzá a felséges dicsőség: „Ez az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm”, mi hallottuk ezt a mennyből jött szózatot, mert együtt voltunk vele a szent hegyen.”) *Figyeljük meg, hogy a három tanúból (minden bizonytal) kettő (János direktben, Péter „Márknak diktálva”) evangélista lett, Jakab pedig csak azért nem, mert ő volt az első apostol, aki vértanúhalált halt (Heródes Agrippa – aki Pál apostolt is hallgatta később – lefejeztette, ApCsel 12,2).**

Krisztus összes misztériuma nem múlt idő, hanem jelen idő. Nem elhiszed ezeket, hogy VOLTAK, hanem megtapasztalod, hogy VANNAK. (Óriási különbség! **Mi ez az óriási különbség?** *Az, hogy kint vagy, vagy bent vagy. Ez márpedig a lényeg!*)

Legyünk bent! Ezzel a szívvel olvassuk el Lukács sorait.

Lk 2,1-11 Történt pedig azokban a napokban, hogy Augustusz császár rendeletet adott ki: írják össze az egész földet. Ez az első összeírás akkor történt, amikor Szíriában Kviriniusz volt a helytartó. Elment tehát mindenki a maga városába, hogy összeírják. Felment József is a galileai Názáretből Júdeába, Dávid városába, amelyet Betlehemnek neveznek, mert Dávid házából és nemzetségéből származott, hogy összeírják jegyesével, Máriával együtt, aki áldott állapotban volt. --- És történt, hogy amíg ott voltak, eljött születésének ideje, és megszülte elsőszülött fiát. Bepólyálta, és a jászolba fektette, mivel a szálláson nem volt számukra hely. - --- Pásztorok tanyáztak azon a vidéken a szabad ég alatt, és örködtek éjszaka a nyájuk mellett. És az Úr angyala megjelent nekik, körülragyogta őket az Úr dicsősége, és nagy félelem vett erőt rajtuk. --- Az angyal pedig ezt mondta nekik: Ne féljete, mert íme, nagy örömet hirdetek nektek, amely az egész nép öröme lesz: üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában.

- Milyen **aprólékos precizitással** írja le a születés történetét (is) Lukács! (*Lukács a 4 evangélistából az egyetlen, akinek nem volt közvetlen tapasztalata az Úrral – hiszen a hagyomány szerint Márknak Péter „súgott” – precíz, történetíró természete mellett ezért is kell „igazolnia” magát rengeteg részlettel → lásd Lukács ev. bevezetője.* Miután sokan vállalkoztak már arra, hogy írásba foglalják a közöttünk beteljesedett eseményeket úgy, amint ránk hagyták azok, akik kezdetől fogva szemtanúi és szolgálói voltak az igének: 3magam is jónak láttam, hogy miután elejétől kezdve mindennek pontosan utánajártam...)
- Aztán vált a kép: és **hirtelen elindulunk a misztérium felé.** Körülragyogja a pásztorokat az Úr dicsősége. Nagy félelem vett rajtuk erőt. **(Éreztük-e már ezt a félelmet? Milyen jellegű félelem ez?)** – a még soha meg nem tapasztalt térnek, fénynek, tágasságnak, befogadásnak a félelme. Az Isten közvetlen jelenlétének a félelme. Annak a félelme, amikor hirtelen egy ablak nyílik a világegyetem egészére, sőt többre... Jézus maga egy ilyen ablak volt. Egy vakító fény, amely összekötötte az eget és a földet. Ezt a fényt csak kevesen látták, kevesen vették észre – emlékezzünk a János prólógra! Ezért is kezdődik Lukács

ilyen szárazon.) Betlehem, Pásztorok temploma. (Antonio Barluzzi: nomád népek sátora, a tetején áttörve megannyi betlehemi csillaggal).

- **Üdvözítő született ma néktek, aki az Úr Krisztus a Dávid városában.** Figyeljük meg,

hogy ebben a mondatban benne van az egész evangélium!

Ikhtüs: Jézus Krisztosz Theou Hüiosz Szótér. (Jézus Krisztus Isten Fia, Megváltó.) Krisztus = Messiás = felkent: pap és király; egyszerre Dávid leszármazottja (a Dávid városában), és papi rendbe tartozó (Júda nemzetségéből nem lehetne az, mert nem lévita!) a Melkisédek rendje szerint (1Móz 14,18 [megáldja Ábrahámot, aki tizedet ad neki!]; Zsolt 110,4 „Megesküdött az Úr, nem bánja meg, pap vagy te örökké, a Melkisédek rendje szerint” → Zsid titokzatos származású főpappal a papságnak egy új, nem lévita rendje kezdődik).

- **Csak egyetlen tény nem kerül itt direktben elő: Jézus Isten fia** (bár az Úr megjelölésbe beleérthető!) → Messiási titok! (Jézus sose mondja magáról direktben.) Majd Mt 16,16 Péter apostol Cézarea Filippi-beli hitvallásában jön ez elő: „Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia!” ez után adja Jézus Simon Jóna fiának a Péter nevet, alapítja rá egyházát, és adja oda a kulcsok hatalmát. Márknál az első mondat szögezi ezt le: Jézus Krisztus, az Isten Fia evangéliumának kezdete. (Ami maga az egész evangélium.) De: tételesen csak az utolsó részben derül ki, amikor a százados megvallja Mk 15,39-ben Jézus halálakor: „Bizony ez az ember Isten Fia volt!”
 - Sámuel második könyve (7:13-14) azt írja Dávid fiáról: „...megerősítem királyi trónját örökre. Atyja leszek, és ő az én fiam lesz...” Zsoltárok 2:7-ben olvashatjuk: „... Az én fiam vagy! Fiammá tettelek ma téged. Kérd tőlem és neked adom örökségül a népeket, és birtokul a földkerekséget...” Zsoltárok 89:27: „Így nevez majd engem: Atyám vagy; én Istenem (...)! Én pedig elsőszülöttséggel ajándékozom meg, felséges lesz a föld királyok között.”
- *Pontosan ezek a kétértelműségek adják meg a Szentírásnak azt az erejét, hogy töredékeiben nem értelmezhető, csak egészében. Azaz a Szentírás NEM szöveg, hanem egy egységes kinyilatkoztatás, ami egyben nyer értelmet. – Isten ígéje nem széttöredezett szavakból áll, hanem létünk egészének a valósága, Krisztus maga.*

Mélyedjünk el a megtestesülés misztériumában!

- Csukjuk be a szemünket, és képzeletben térdeljünk oda a jászol elé, ahol Jézus megszületett. Mondjunk el egy imát a gyermek Jézus előtt. Vegyük észre a Ragyogást. Sütkérezzünk benne. Érezzük meg a szeretet melegét. Érezzük azt, hogy ez a kifogyhatatlan szeretet elolvaszt bennünk minden bajt, ami ért bennünket az év, az évek során. Szippantsuk be a tisztaság illatát. Halljuk meg az állatok békés kérődését. Örvendezzünk annak, hogy Isten újra kinyitotta a Paradicsom kapuját, és beemelt minket is a romlatlanságba.
- Lépünk gondolatban tovább! Gondoljuk azt, hogy mi vagyunk egy szolgáló. Gondoljuk azt, hogy Máriának és Józsefnek ki kell teríteni valamilyen takarót, és egy percre minket kértek meg, hogy vegyük a karjainkba a kis Jézust. Ahogyan átvesszük Tőlük a kis Jézust, érezzük meg, hogy a kis Jézusnak nincsen súlya. Lebeg. De mégis nagyon biztosan ott van a karjainkban. Mosolyogjunk rá. Érezzük meg annak az erejét, ahogyan Jézus visszamosolyog ránk. Érintsük oda az egyik ujjunkat a kicsi Jézus kezéhez, vagy talpához. Érezzük meg, ahogyan Jézus megfogja és megtartja az ujjunkat.
- Lépünk gondolatban még tovább! Hunyjuk le most már a benső szemeinket is. Érezzük meg, hogy a kicsi Jézus érintése a mi Mennyei Atyánk hívása. Érezzük meg, hogy a kis Jézus, akit a karjainkban tartunk, és aki megérintett bennünket, az Ajtó, ami a Mennyei Atya Házába vezet. Érezzük meg, hogy ott áll a Mennyei Atyánk Házának Ajtaja előttünk, várva minket, nyitva.
- **LÉPJÜNK BE!** Érezzük meg, ahogyan Jézus megtisztít Bennünket Mindentől, ami rossz tulajdonság, avagy emlék volt bennünk bármikor és bárhogy, ahogyan az Ajtón áthaladunk. Érezzük meg az Atya örömeinek a Teljességét, ahogyan beléptünk a Házába. A külső szemünket még mindig csukottan tartva, nyissuk ki most a benső szemünket! Lássunk meg egy Asztalt. Ülünk le az asztal mellé. Érezzük meg, hogy nincs ott szék, mégis biztonságosan ülünk. Otthonosan.
- Költsük el a Mennyei Atyával a szeretet vacsoráját. Halljuk meg azt, hogy nem hangzik el egyetlen szó sem. Érezzük meg azt, hogy nem eszünk egyetlen falatot sem. Mégis érezzük meg, hogy a Mennyei Atya házában ez a vacsora az egész életünknek a legbékésebb, a legszebb pillanata. Érezzük meg, hogy ez a pillanat nemcsak most van, hanem mindig. Érezzük meg, hogy ez egész életünkben folytonosan megmarad. Mert **ez a mi helyünk**.
- Nézzünk körül a benső szemünkkel. Lássuk meg azt, hogy gyönyörű fények vannak mindenhol. Olyanok, mint egy-egy gyertyaláng. Ott szállnak körülöttünk, nagy örömben és békességben mindenfelé. Ők azok a tiszta lelkek, akik már korábban átjöttek az Ajtón, Jézus Krisztuson. Érezzük meg azt, hogy mindenki örvendezik. Miért? Mert mi **Haza érkeztünk**. Ezen túl **ez**, a Mennyei Atya Háza, lesz az Otthonunk. Visszamegyünk innen a szereteteinkhez, és elmerülünk a világ forгатagában. De tudni fogjuk, hogy az Atya Házának Ajtaja, Jézus **MINDIG** nyitva áll előttünk. Mert mi most már az Atya Házába szabadon bejárunk – és onnan kijárunk. Békességet találtunk. **Ez az Igazi Karácsony**. Így született Jézus meg – **mibennünk is**. És így marad velünk – **egész életünkben**. **Ámen**. – ... Lassan érkezzünk vissza a bibliakörbe. Nyissuk ki a szemünket.
- **Befejezésként örvendezzünk Pál apostol soraival:** (*Emlékezzünk vissza 1Móz 1,26-ra: alkossunk embert! Többes számban!*) Kol 1,15-20 Ő a láthatatlan Isten képe, az **elsőszülött minden teremtmény előtt**. Mert **benne teremtett** minden a mennyen és a földön, a láthatók és a láthatatlanok, akár trónusok, akár uralmak, akár fejedelemségek, akár hatalmasságok: **minden általa és reá nézve teremtett**. **Ő előbb volt mindennél, és minden őbenne áll fenn**. Ő a feje a testnek, az egyháznak; ő a kezdet, az **elsőszülött a halottak közül**, hogy minden tekintetben ő legyen az első. Mert **tetszett az egész Teljességnek, hogy benne lakják**, és hogy **általa békéltessen meg önmagával** mindent a földön és a mennyben úgy, hogy **békességet szerzett a keresztfán kiontott vére által**.

Jávori Fülöp: Vízkereszt: háromkirályok, Jézus megkeresztelkedése, első csodája a kánai menyegzőn. Ebből most csak a háromkirályokat fogjuk venni, a többi rész a következő félévre marad.

Karácsony: incarnatio --> megtestesülés szóból ered.

Mt 2,1-12 Amikor Jézus megszületett a júdeai Betlehemben Heródes király idején, íme, bölcsek érkeztek napkeletről Jeruzsálembe, és ezt kérdezték: Hol van a zsidók királya, aki most született? Mert láttuk az ő csillagát napkeleten, és eljöttünk, hogy imádjuk őt. Amikor ezt Heródes király meghallotta, nyugtalanság fogta el, és vele együtt az egész Jeruzsálemet. Összehívott minden főpapot és a nép írástudóit, és megkérdezte tőlük, hol kell megszületnie a Krisztusnak. Azok ezt mondták neki: A júdeai Betlehemben, mert így írta meg a próféta: „Te pedig, Betlehem, Júda földje, semmiképpen sem vagy a legkisebb Júda fejedelmi városai között, mert fejedelem származik belőled, aki legeltetni fogja népemet, Izráelt.” Ekkor Heródes titokban hívatta a bölcseket, és gondosan kikérdezte őket, hogy mikor jelent meg a csillag, majd elküldte őket Betlehembe, és ezt mondta: Menjetek el, és kérdezősködjetek a gyermek felől; mihelyt pedig megtaláljátok, adjátok tudtomra, hogy én is elmenjek, és imádjam őt! Miután meghallgatták a királyt, elindultak, és íme, a csillag, amelyet láttak napkeleten, előttük ment mindaddig, amíg odaérve meg nem állt a hely fölött, ahol a gyermek volt. Amikor ezt látták, igen nagy volt az örömük. Bementek a házba, meglátták a gyermeket anyjával, Máriával, és leborulva imádták őt. Kinyitották kincsesládáikat, és ajándékokat adtak neki: aranyat, tömjént és mirhát. Mivel azonban kijelentést kaptak álomban, hogy ne menjenek vissza Heródeshez, más úton tértek vissza hazájukba.

- Milyen érdekes, hogy **nem kell a bölcseknek útmutatás**, hiszen utána a csillag vezeti őket. "Csak azért" van ez az egész kitérő, hogy bebizonyosodjon, hogy az Írás már korábban megjövendölte Jézus (a Krisztus, azaz Messiás, felkent király) betlehemi születését.
- Heródes: nyugtalanság, titokban → bölcsek álomban látást kapnak → betlehemi gyermekgyilkosság
- **igen nagy volt az örömük**: ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα = örvendezve örültek nagyon, nagy mértékben --> négyszeres erősítés! Öröm nem a köbön, hanem a negyediken! πεσόντες προσεκύνησαν (leborulva imádták/csókolták), "mindenüket" odaadták: arany (Jézusnak mint királynak) tömjén (Jézusnak mint főpapnak) és mirrha (Jézusnak mint áldozatnak). Először ígéretet kaptak (csillag), majd bölcsességet (hazamenetel).
- **Kik a bölcsek?** Mágói: perzsa főpapság, babiloni csillagászok (Lukács a pogányok felé nyit evangéliumával, Máté inkább a zsidó hagyományból indul ki; szóba került itt Jusztinosz szép képe a szétszört igemagvagról, logoi szpermatikoi-ról, amelyek növekednek, és összeérnek). **A jelenlévők is sokan tudománnyal foglalkoznak, "mágusok".** Hogyan érkezett el Jézus a mi életünkbe? Hogyan láttuk meg a tudományban Isten jelenlétét?
- **Háromkirályok**: Gáspár, Menyhért, Boldizsár (a Szentírásban nincs szám és név! Három ajándék van: arany, tömjén és mirha). **Három**: a föld népei (három akkor ismert földrész: Európa, Ázsia, Afrika. Ezért fekete az egyik király.) **Királyok** Ézs 60,3 „Világosságodhoz népek jönnek, és királyok a rád ragyogó fényhez ... Mindnyájan Sábából jönnek, aranyat és tömjént hoznak, és az Úr dicső tetteit hirdetik”. Zsolt 72,10-11 „Tarsisnak és a szigeteknek királyai hozzanak ajándékot, Sába és Szebá királyai fizessenek adót! Boruljon le előtte minden király, őt szolgálja minden nemzet!”.

- **Csillag.** Jupiter (királyok királya) és Szaturnusz (Izrael) együttállás a Halak csillagképben (tavasz → új élet), Kr.e. 7-ben is (Johannes Kepler). **Gáspár-Menyhért-Boldizsár.** Szaturnusz, Jupiter, Dániel próféta.
- **20 C M B 21** Christus mansionem benedicat! (Krisztus áldja meg a hajlékot!) Caspar, Melchior, Balthazar.
- A beszélgetésben elhangzott, hogy milyen szép, hogy Isten ereje, megtestesüléseként Jézus nem szétfeszíti a világot és teremt egy új létet, avagy formát (pedig tehetné), hanem a már meglévő rendszerben mutatkozik meg (szolgai formát felvéve, kiüresítve magát).

Záró ima. (Nyissuk ki a szívünket, mint kincses ládát, és ajándékozzuk mi is meg Jézust --> saját magunkkal.)

Hirdetés: következő alkalom: a vizsgaidőszak után, február 2-án, Jézus életútjának további állomásairól, elsőként megkeresztelkedéséről és a kánai menyegzőről. (Talán már élő + online kombinációban is.) Akkori bevezető ima: mindenki hoz majd egy ígeverset és sorban elmondjuk (írunk erről még majd részletesen).

Mindenkinek áldott adventet, karácsonyt és újesztendőt kívánunk!